

Dej si říct

Waldemar Matuška

Když v temnotách se pobřeží ztrácí
a když hejna bílých racků jdou už spát,
když i čas jen odpočívá a neběží,
šeptám tiše té, co dávno ji mám rád.

Tak pojď a dej si říct,
co ještě chtít můžeš víc,
já sázím všechno nebo nic.
S láskou ti dávám co věno
i svůj dům a stůl a jméno,
šťěstí, co mi s tebou vyjde vstříc,
tak pojď a dej si říct.

Vlny šplouchají a pláž v písku dřímá
a z dálky tmou jen bójky cinkají.
No a já tu té své jisté dávám dobrou noc
a do ucha jí šeptám potají.

Tak pojď a dej si říct...

Mě už dávno málo těší
věčně žít jak poustevník
a sám si vařit sám si stlát.
Jak jen dívka ta může být tak upjatá,
když jí denodenně říkám napořád.

Tak pojď a dej si říct
co ještě chtít můžeš víc,
já sázím všechno nebo nic.
S láskou ti dávám co věno
i svůj dům a stůl a jméno,
šťěstí, co mi s tebou výjde vstříc.

Tak pojď a dej si, dej si říct,
co ještě chtít můžeš víc,
já sázím všechno nebo nic.
S láskou ti dávám co věno
i svůj dům a stůl a jméno,
šťěstí, co mi s tebou výjde vstříc.